

Els "pobles de postal" de la Costa Brava

La Guia Repsol, una de les més seguides a l'estat recomana en la seva darrera edició digital la Costa Brava, i fa una tria de les deu poblacions que cal visitar-hi. Descobreix quines són les seves recomanacions.

Calella de Palafrugell

ALBERT SOLER | GIRONA

La Guia Repsol, una de les més seguides a l'estat espanyol recomana en la seva darrera edició digital la Costa Brava, i fa una tria de les deu poblacions que cal visitar-hi. Ho fa dins del seu apartat «Los Tops», sota l'epígraf «Deu pobles de postal de la Costa Brava». Cadascun amb una gran foto i una petita explicació, apareixen Lloret de Mar, Tossa de Mar, Sant Feliu de Guíxols, Platja

d'Aro, Palamós, Calella de Palafrugell Torroella de Montgrí-L'Estartit, L'Escala, Roses i Cadaqués.

La Guia Repsol, que no destaca per la seva originalitat a l'hora de descriure paratges i poblacions, comença explicant què és la Costa Brava: «El seu nom no podia estar millor pensat: abruptes penya-segats, vegetació salvatge que pràcticament s'endinsa en el mar i infinites platges i cales de sorra daurada, converteixen aquesta zona del litoral català en un exemple únic de com la bravesa de la naturalesa dibuixa el paisatge al seu antull». Una introducció similar a les que s'han escrit centenars de cops per definir el litoral gironí però que serveix per donar pas a una postal de cada població i un breu text que té com a objectiu animar a visitar-lo.

Un exemple: Al costat d'una bonica –i deserta– cala de Lloret hi podem llegir que «encara que en els últims anys s'ha fet famós per ser un de les destinacions preferides pels joves estrangers a la recerca de diversió, Lloret de Mar és molt més que platges i discoteques. Aquest poble mariner té alguns llocs on les càmeres de fotos trauran fum. És el cas els jardins de Santa Clotilde, situats sobre un impressionant penya-segat, on podem passejar entre escalinates i fonts mentre gaudim d'una increïble panoràmica del mar i la seva costa»

La guia recorre la costa de sud a nord, així que continua amb una foto de la platja i la muralla de Tossa i un text del qual n'extraguem un fragment: «Aquest poble, simplement, ens enamorarà. Es tracta d'una de les localitats més carismàtiques i belles de la comarca». Arribada a Sant Feliu de Guíxols, i amb foto de postal la guia ens diu que «tot i que segueix mantenint la seva tradició pesquera, el poble ha crescut en els últims anys gràcies a una important activitat turística i comercial. Al marge de les seves platges i cales, ideals per a un bon bany, el seu major monument és un majestuós monestir benedictí».

De Platja d'Aro explica entre altres punts que «el seu fi arenal representa un dels centres d'oci més importants de la costa. Les seves precioses cales i platges quilomètriques són un paradís per als amants del mar».

Palamós: «Val la pena visitar Palamós encara que només sigui per tastar les seves exquisides gambes, de color vermell intens, que han fet famós al municipi a escala internacional. La riquesa biològica de la Costa Brava és el principal secret de la qualitat d'aquestes gambes».

A Calella, el redactor de la Guia arriba a l'èxtasi: «Es tracta d'un d'aquests pobles que desitjaríem que mai apareguessin en les guies de viatge, perquè ningú excepte nosaltres pogués gaudir-lo. Probablement és aquest un dels llocs en els quals més es perceben les característiques de la Costa Brava, ja que el seu litoral està plagat de roques i penya-segats,. Conservant com a pocs l'ambient de poble pesquer tradicional, el seu major encant resideix en la infinitat de cases baixes i blanques del seu nucli antic».

De Torroella i l'Estartit destaca aquest darrer nucli: «Una població de tradició pesquera amb una extensa platja i una gran oferta turística, comercial i d'oci. Una de les coses que més ens sorprendran són les illes Medes. Aquest arxipèlag de set illots és una de les reserves de flora i fauna més importants del Mediterrani». Arribem a l'Escala: «A més de conservar l'encant dels pobles mariners de la costa gironina, l'Escala ens ofereix molt més, ja que a dos quilòmetres hi ha el conjunt arqueològic grec més important d'Espanya: les ruïnes d'Empúries, de més de 2.000 anys d'antiguitat».

Arriba a Roses: «Multitud de platges i cales que li converteixen en destinació preferida pels turistes a la recerca de sol i sorra. El poble, a més, té una oferta d'oci tan àmplia que és impossible que no trobem una proposta al nostre gust» .

I acaba a Cadaqués, «un dels pobles dignes d'aparèixer en els llistats de "llocs a veure abans de morir". Recórrer els carrers de cases blanques del seu nucli antic o passejar arran de mar contemplant en la badia com fondegen infinitat de petites embarcacions sobre una aigua cristal·lina, és sens dubte una de les millors experiències que podem viure a Catalunya. Tanta bellesa, no obstant això, té un petit contratemps i és que el poble rep tantes visites que de vegades arriben a deslluir el paisatge». Veure per creure, una guia turística que abomina del turisme.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/02/19/pobles-postal-costa-brava/768514.html?utm_source=rss